

og til hurtig Fremme. Det forekommer mig, at der, saaledes som det ogsaa er berørt af den ærede Ordfører, det ærede Medlem, der først havde Ordet, har været saa rigelig Tid, ja, jeg vil gerne sige, at der har været spildt saa megen Tid, at Tiden nu maatte være inde til at handle. Der er Tale om at nedsætte et Udvalg. Det er et Spørgsmaal, om et saadant under den Situation, som Højre har skabt for disse Forslag, er til nogen stor Nytte. Men bliver der nedsat et saadant Udvalg, saa vil jeg dog anbefale, at dette Udvalgs Arbejde afsluttes hurtigt. Der, hvor Højrefør har brugt Maaneder, ja, Aar til ingenting at gøre, kunde jeg fristes til at sige, har det nu efter min Opfattelse kun nogle Dage dertil. Vi kan ikke vedblivende drage Sagen i Langdrag. Nu maa der handles, nu maa den Sag have Ende.

Konseilspræsidenten (Zahle): Idet det høje Ting i Dag for første Gang efter Valgene er forsamlet til Forhandling, skal jeg byde de konservative Medlemmer et muntert og hjerteligt Velkommen tilbage til Arbejde og Forhandling. Den 3. Juni og den 9. Juni vilde de Herrer jo ikke gøre Ministeriet den Ære at forhandle Valgloven og Grundloven med det, derfor er jeg glad ved nu, efter at Vælgerne har talt med de Herrer, at gense dem her og gense dem villige til den Forhandling, som de den Gang nægtede at føre.

Det er jo rimeligt, at der hos de Herrer kan være nogen Bitterhed over det Valgnederlag, de har lidt, og jeg kan af den Grund meget let tilgive det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) den Bitterhed, som han gav Udtryk overfor Ministeriet. Det ærede Medlem syntes, at Ministeriets Rolle var for ringe, og at Ministeriets Tone i Mod sætning dertil var for hoverende. Det sidste vilde jeg have tænkt over; for man kan jo komme til at anslaa en Tone, som kan bebrejdes en. Men da det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) næsten lige før det ærede 4de Medlem for 7de Kreds havde betegnet den samme Tale af mig som „afdæmpet“, saa antager jeg, at jeg kan tage mig den Beskyldning, som det ærede 4de Medlem for 7de Kreds fremsatte mod mig, let og skrive den paa Valgnederlags-Bitterhedens Regning. Det, som skulde naas ved Valget, nemlig at være sikker paa her at træffe et beslutningsdygtigt Lands ting, det er naaet, og det er naaet i en saadan Grad, at selv om de konservative Vælgere forlader Salen igen

bliver der et beslutningsdygtigt Flertal og et meget stort beslutningsdygtigt Flertal tilbage. De Frikonservatives Ordfører, det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), tilbød Forhandling, men jeg maa sige, at de Udtryk, hvori det ærede Medlem nu tilbød Forhandling, er i meget væsentlig Grad overensstemmende med de Udtryk, det frikonservative Partis Formand (Frijs) brugte ved det samme Forslags første Behandling, da det for anden Gang, altsaa forrige Gang, var til første Behandling her i dette høje Ting. Men hvad endte det med? Det endte med, at det frikonservative Partis Formand, som havde bebudet den størst mulige Forhandlingsvillighed — han vilde først forhandle med Hr. J. C. Christensen, og hvis han ikke opnaaede Enighed med ham, vilde han, skønt det var unaturligt for ham, forhandle med Ministeriet —, i Spidsen for sit Parti gik ud af Salen, da Valglovsforslaget var til Behandling, og blev borte, da Grundlovsforslaget skulde forhandles. Om der da vil komme mere ud af den Forhandling, som det ærede 4de Medlem for 7de Kreds nu bebuder paa det frikonservative Partis Vegne, kan jeg ikke med Bestemthed vide, og jeg bliver end mere usikker deroverfor, fordi det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) i Sandhed ikke gav Udtryk for nogen synderlig Forhandlingsvillighed; han var meget reserveret, da han talte om, hvad der skulde forhandles om, og meget bitter i sine Udtalelser i det hele. Han spurgte, om virkelig Sejren den 29. Juni og den 10. Juli var saa stor. Jeg skal dertil svare ham: Tak, vi er tilfredse med den Sejr, vi føler os ganske trygge paa Grundlag af det Resultat, som fremgik af de to Valgdage den 29. Juni og den 10. Juli, fuldkommen overbeviste om, at den Sejr er stor nok til at bære os igennem Bekræftelsesvalgene paa Grundlag af det nu foreliggende Grundlovsforslag og Valglovsforslag i uændret Skikkelse. Men det ærede Medlem spurgte tillige, om der var nogen, der vilde sige, at Højre havde forbrudt sig imod Grundloven derved, at det gjorde Tinget ubeslutningsdygtigt ved at forlade Salen under Valglovsforslagets Behandling og udeblive under Grundlovsforslagets Behandling. Ja, naturligvis vil man sige, at det var imod den nugældende Grundlov. Det er en fuldkommen given Ting, at Grundlovens § 61 ikke foreskriver en Regel for, hvorledes Medlemmer, der er til Stede, kan bære sig ad for at gøre Tinget ubeslutningsdygtigt. Det er ingenlunde det, Grundlovens § 61 foreskriver,